

Sygn. akt VIII GC 2033/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Bartkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2021 r.

w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w Z.

przeciwko D. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1 817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII GC 2033/20

UZASADNIENIE

Powód (...) w Z. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. S. kwoty 6.821,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.885,28 zł od dnia 18 maja 2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że Sąd Rejonowy w Zielonej Górze nakazem zapłaty z dnia 2 grudnia 2013 r. zasądził od Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. na rzecz powoda kwotę 5.885,28 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 18 maja 2012 r. do dnia zapłaty. Na mocy prawomocnego nakazu zapłaty powód wszczął egzekucję przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy - M. B. (sygn. akt Km 8228/14 oraz sygn. akt Km 5794/17). W toku postępowania egzekucyjnego Komornik przyznał powodowi zwrot kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 450 zł w sprawie Km 8228/14 oraz w wysokości 450 zł w sprawie Km 5794/17. Prowadzone wobec spółki postępowania egzekucyjne okazały się bezskuteczne. Powód podał, że poniósł koszty bezskutecznej egzekucji w łącznej wysokości 185,77 zł. Stwierdził następnie, że mimo iż Przedsiębiorstwo (...) sp. z o. o. z siedzibą w B. trwale zaprzestało spłacenia swoich długów, pozwana jako prezes zarządu spółki, nie złożyła w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości. Powód zaznaczył, że spółka nie uregulowała swojej należności wobec powoda.

Postanowieniem z dnia 12 maja 2021 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., które następnie zostało podjęte na mocy postanowienia z dnia 8 czerwca 2021 r.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia powoda. W cenie pozwanej, początek biegu przedawnienia roszczenia z art. 299 ksh wyznaczany będzie co najmniej przez datę postanowienia o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce. Pozwana stwierdziła, że postępowanie egzekucyjne przeciwko spółce umorzone zostało w grudniu 2014 r., a więc o wiele dawniej niż trzy lata przed wniesieniem pozwu. Zdaniem pozwanej, wszczęcie i prowadzenie egzekucji przeciwko spółce w latach 2017 – 2018, zakończone jej umorzeniem, nie przerwało biegu przedawnienia roszczenia przeciwko pozwanej z art. 299 ksh, a jedynie przerwało bieg przedawnienia roszczenia przeciwko spółce. Nadto pozwana zakwestionowała roszczenie co do wysokości w zakresie odsetek, wskazując, że termin spełnienia świadczenia z art. 299 ksh nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, co oznacza, że powinno być spełnione po wezwaniu dłużnika do zapłaty. Wobec powyższego, pozwana stwierdziła, że powód mógłby domagać się odsetek od wezwania jej do zapłaty, a zaległe należne od spółki odsetki musiałby skapitalizować, czego jednak nie uczynił.

W piśmie procesowym z dnia 26 lipca 2021 r., odnosząc się do podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia, powód stwierdził, że jest on bezpodstawny. Powód zaznaczył, że w postanowieniu z dnia 10 grudnia 2015 r. komornik wskazał, że spółka będąca dłużnikiem prowadzi działalność, w związku z czym powód nie miał podstaw, by twierdzić, że skoro spółka nie zgłosiła wniosku o upadłość i nadal prowadzi swoją działalność, nie uzyska zaspokojenia swojej wierzytelności. Powód powołał się ponadto na wystąpienie w dniu 18 listopada 2016 r. z wnioskiem o wyjawienie majątku dłużnej spółki. W związku z informacjami przekazanymi przez pozwaną w toku postępowania o wyjawienie majątku, powód wszczął ponownie postępowanie egzekucyjne wobec dłużnej spółki, w którego toku pozwana oświadczyła przed komornikiem, że spółka od listopada 2017 r. wznowiła działalność w celu dochodzenia roszczeń związanych z upadłością (...) S.A. w łącznej wysokości 653.115 zł i w tym celu zgłosiła swoje wierzytelności do masy upadłości (...) S.A. Powód podał, że komornik zajął wierzytelności spółki należne jej od syndyka masy upadłości z tytułu wierzytelności przypadającej Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec (...) S.A. w kwocie 552.000 zł. Następnie powód stwierdził, że postanowieniem z 12 września 2018 r. komornik poinformował go o umorzeniu egzekucji wobec jej bezskuteczności. Wobec powyższego, w ocenie powoda poinformowanie wierzyciela o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w dniu 10 grudnia 2015 r. nie było wystarczające do przyjęcia, że powód uzyskał wiarygodną i pewną wiedzę o negatywnym wyniku postępowania egzekucyjnego. Powód stwierdził, że o posiadaniu przez niego wiedzy o bezskuteczności egzekucji można mówić od dnia 19 września 2018 r., kiedy to doręczono powodowi pismo komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Sąd ustalił, co następuje:

Referendarz Sądu w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy nakazem zapłaty w sprawie o sygn. I Nc 3671/13 z dnia 2 grudnia 2013 r. orzekł o obowiązku zapłaty przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. na rzecz powoda kwoty 5.885,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 maja 2012 r. do dnia zapłaty. Powyższy nakaz zapłaty dnia 11 września 2014 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Dowód: prawomocny nakaz zapłaty z dnia 2.12.2013 r. wydany w sprawie I Nc 3671/13 - k. 16 – 16v akt

Powód w oparciu o ww. nakaz zapłaty skierował sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego. Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy M. B. umorzył postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że według Urzędu Skarbowego spółka prowadzi działalność pod wskazanym adresem, jednakże egzekucja z rachunków bankowych okazała się bezskuteczna, z powodu braku środków do realizacji zajęcia. W bazie (...) nie figurują pojazdy zarejestrowane na spółkę. Nadto Komornik Sądowy powołał się na pismo prezesa zarządu spółki z dnia 23 października 2014 r., w którym oświadczone, iż spółka nie posiada ruchomości, ani nieruchomości.

Dowód: postanowienie z dnia 10.12.2015 r. (k. 17 akt)

Pismem z dnia 18 listopada 2016 r. powód złożył do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy wniosek o zobowiązanie dłużnika do złożenia wykazu majątku oraz do złożenia przyrzeczenia określonego w art. 913 § 1 k.p.c.

Na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2017 r. prezes zarządu spółki złożyła oświadczenie, w którym wskazywała, iż spółka nie posiada żadnego majątku, natomiast posiada wierzytelność wobec (...) S.A. z siedzibą w B., wobec której została ogłoszona upadłość. Wierzytelność wynosi 522.000 zł i została zgłoszona na listę wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2017 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy nakazał Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. złożenie wykazu majątku oraz przyrzeczenia, że złożony wykaz jest prawdziwy i zupełny.

Dowód: wniosek o wyjawienie majątku – k. 75 - 76 akt, postanowienie z dnia 22.2.2017 r. – k. 81 akt

Powód pismem z dnia 21 grudnia 2017 r. złożył ponowny wniosek do Komornika Sądowego M. B. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

W toku postępowania Komornik Sądowy dokonał zajęcia wierzytelności spółki należnej mu od W. K., jako dłużnika wierzytelności z tytułu wierzytelności przypadającej dłużnikowi Przedsiębiorstwu (...) sp. o.o. w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec (...) S.A. w kwocie 552.000 zł.

Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone postanowieniem z dnia 12 września 2018 r. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że spółka prowadzi działalność. Nadto wskazano, że w odpowiedzi na zajęcie wierzytelności przypadającej dłużnikowi w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec (...) S.A., syndyk masy upadłości W. K. poinformował, że nie posiada zobowiązań wobec Przedsiębiorstwa (...) sp. o.o. w B..

Dowód: postanowienie z dnia 12.9.2018 r. – k. 18 akt, wniosek egzekucyjny – k. 83 – 84 akt, zajęcie wierzytelności – k. 85 – 85v akt

Pozwana D. S. jest członkiem zarządu spółki PRZEDSIĘBIORSTWO (...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ od chwili powstania spółki.

Okoliczność bezsporna między stronami, nadto dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców KRS - k. 19 – 21 akt

Pismem z dnia 1 czerwca 2020 r. powód w trybie art. 299 § 1 kodeksu spółek handlowych wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 5.885,25 zł z odsetkami od 18 maja 2012 r. oraz kwoty 935,77 zł tytułem kosztów postępowań egzekucyjnych prowadzonych wobec wskazanej spółki.

Dowód: wezwanie przedsądowe wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 23 – 23v akt

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości.

Zebrane w sprawie dokumenty urzędowe Sąd uznał za wiarygodne, albowiem zostały sporządzone przez właściwe do tego organy i w granicach kompetencji sporządzających je osób, a nadto żadna ze stron procesu nie kwestionowała ich wiarygodności. Tym samym i Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Postanowieniem z dnia 15 października 2021 r. Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. pominął dowód z dokumentów zawartych w aktach sprawy XV GUp 18/13, uznając przedmiotowy dowód za nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy. Bezskuteczność egzekucji z majątku spółki Przedsiębiorstwo (...) sp. o.o. została stwierdzona przez Komornika Sądowego w postanowieniu z dnia 10 grudnia 2015 r., w związku z czym przeprowadzenie dowodu z ww. akt na okoliczność niezaspokojenia wierzytelności spółki Przedsiębiorstwo (...) sp. o.o. przysługującej jej wobec spółki (...) S.A., nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym procesie powód dochodził od pozwanej łącznej kwoty 6.821,05 zł, wywodząc swoje roszczenie z art. 299 § 1 k.s.h.

Powód podnosił, że posiada wierzytelność wobec Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. stwierdzoną nakazem zapłaty wydanym przez Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie I Nc 3671/13. Prowadzone wobec spółki postępowania egzekucyjne okazały się bezskuteczne, w związku z czym powód skierował wobec pozwanej, pełniącej funkcję prezesa zarządu spółki, roszczenie w trybie art. 299 § 1 k.s.h., podnosząc, że nie złożyła ona w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Pozwana dla obrony przed dochodzonym przeciwko niej roszczeniem podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że początek trzyletniego terminu przedawnienia jest wyznaczany przez datę postanowienia o bezskuteczności egzekucji, co w realiach niniejszej sprawy skutkuje przedawnieniem roszczenia powoda przed wytoczeniem niniejszego procesu.

W ocenie Sądu powództwo, wobec skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia roszczenia, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 299 § 1 k.s.h., jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Według przeważającego w orzecznictwie poglądu, który Sąd orzekający podziela, odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z art. 299 k.s.h. stanowi szczególny przypadek odpowiedzialności odszkodowawczej na zasadzie winy (tak: uchwała SN z 07.12.2006 r., III CZP 118/06, legalis nr 79166 i powołane w niej orzeczenia, a z późniejszego orzecznictwa - wyrok SN z 06.07.2007 r., III CSK 2/07, niepubl.).

Nie budzi także wątpliwości Sądu zasadność stanowiska, aprobowanego też przez strony niniejszego procesu, zgodnie z którym wobec odszkodowawczego charakteru odpowiedzialność członków zarządu przewidzianej w art. 299 k.s.h., do przedawnienia roszczeń opartych na tym przepisie należy trzyletni termin przedawnienia przewidziany w art. 442¹ § 1 k.c. (tak SN m.in. w uchwale 7 sędziów z 7.11.2008 r., III CZP 72/08, OSNC 2009/2, poz. 20; w wyrokach: z 9.04.2015 r., V CSK 441/14, OSNC 2016/3, poz. 38; z 8.03.2012 r., III CSK 238/11, LEX nr 1168892; z 17.06.2011 r., II CSK 571/10, LEX nr 847124; z 2.10.2007 r., II CSK 301/07, LEX nr 332957; z 14.07.2010 r., V CSK 30/10, LEX nr 852596; z 2.10.2008 r., II CSK 183/08, LEX nr 470012; z 7.07.2005 r., IV CK 58/05, LEX nr 369409; z 24.06.2005 r., V CK 736/04, LEX nr 180879; z 11.03.2004 r., V CK 326/03, LEX nr 602420; z 28.01.2004 r., IV CK 176/02, Wokanda 2004/9, s. 7; w postanowieniu z 8.12.2008 r., III CZP 112/08, LEX nr 490503).

W judykaturze, odnośnie początku biegu terminu przedawnienia roszczenia, wskazuje się, że musi on być liczony od zaistnienia uświadomionego przez wierzyciela stanu, który można w ten sposób zakwalifikować (wyrok SN z 22.03.2019 r., I CSK 96/18, LEX nr 2639495.). W ww. wyroku Sąd Najwyższy zaznaczył, że warunkiem uświadomienia przez wierzyciela, że egzekucja konkretnej wierzytelności przeciwko spółce będzie bezskuteczna jest rozeznanie w jej kondycji gospodarczej, przy czym dla stwierdzenia, że kondycja ta jest na tyle zła, iż nie pozwoli wierzycielowi na zaspokojenie jego wierzytelności, nie jest konieczne, żeby inicjował on przeciwko spółce postępowanie egzekucyjne i uzyskał w tym postępowaniu postanowienie o jego umorzeniu z uwagi na bezskuteczność (ibidem). W innych orzeczeniach Sąd Najwyższy wskazywał nadto, że trzyletni termin przedawnienia rozpoczyna swój bieg od dnia dowiedzenia się przez wierzyciela spółki o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia, nie wcześniej jednak niż od dnia bezskuteczności egzekucji wierzytelności objętej prawomocnym tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko spółce, dopiero wówczas powstają bowiem przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej przewidzianej w art. 299 k.s.h. (wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 15 grudnia 2004 r., IV CK 376/04 (niepubl.), 22 czerwca 2005 r., III CK 678/04 (niepubl.), 24 czerwca 2005 r., V CK 736/04 (niepubl.), 31 stycznia 2007 r., II CSK 381/06 (niepubl.), 31 stycznia 2007 r., II CSK 417/06 (niepubl.)). Analiza orzecznictwa prowadzi do wniosku, że za najpóźniejszy moment, w którym wierzyciel dowiedział się o szkodzie, należy uznać zawiadomienie go przez komornika o bezskuteczności prowadzonego postępowania egzekucyjnego, co jednak nie wyłącza możliwości ustalenia, że w okolicznościach

konkretnej sprawy o bezskuteczności egzekucji wierzyciel powziął wiadomość już wcześniej (wyrok SN z 26.08.2009 r., I CSK 34/09, OSNC-ZD 2010, nr 2, poz. 57).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu, w dacie wniesienia pozwu (24 listopada 2020 r.), było – jak słusznie podnosiła pozwana - roszczeniem przedawnionym. Z materiału dowodowego przedstawionego przez strony procesu wynikało bowiem, że powód na podstawie tytułu wykonawczego stwierdzającego roszczenie przysługujące mu względem Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. wszczął postępowanie egzekucyjne, które uległo umorzeniu na mocy postanowienia Komornika Sądowego M. B. z dnia 10 grudnia 2015 r., doręczonego powodowi w dniu 14 grudnia 2015 r. Zdaniem Sądu trzyletni termin przedawnienia roszczenia powoda względem pozwanej, mającego swe źródło w art. 299 § 1 k.s.h., rozpoczął swój bieg w dniu powzięcia przez powoda wiedzy o bezskuteczności egzekucji w dniu 14 grudnia 2015 r., co w konsekwencji oznacza, że uległo ono przedawnieniu z upływem dnia 10 grudnia 2018 r., podczas gdy – jak już wyżej wskazano – pozew został wniesiony dopiero w dniu 24 listopada 2020 r.

Sąd nie podziela przy tym stanowiska strony powodowej, która próbowała wywodzić, iż wydanie przez Komornika Sądowego w dniu 10 grudnia 2015 r. postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, nie stanowiło wystarczająco wiarygodnej i pewnej wiedzy o negatywnym wyniku postępowania egzekucyjnego i niecelowości dalszego poszukiwania majątku dłużnej spółki. Powód powoływał się przy tym na złożone przez prezesa zarządu dłużnej spółki w toku postępowania o wyjawienie majątku oświadczenie o wznowieniu działalności i istnieniu wierzytelności w kwocie 522.000 zł wobec (...) S.A., co – zdaniem strony powodowej – uniemożliwia uznanie, iż powód posiadał świadomość bezskuteczności egzekucji w grudniu 2015 r.

Wskazać należy, iż w uzasadnieniu postanowienia z dnia 10 grudnia 2015 r. Komornik Sądowy wskazał wprawdzie, że według Urzędu Skarbowego spółka prowadzi działalność pod wskazanym adresem, jednakże podał również, że egzekucja z rachunków bankowych okazała się bezskuteczna, z powodu braku środków do realizacji zajęcia. Nadto w bazie (...) nie figurowały żadne pojazdy zarejestrowane na spółkę. Ponadto Komornik Sądowy powołał się na pismo prezesa zarządu spółki z dnia 23 października 2014 r., w którym oświadczone, iż spółka nie posiada ruchomości, ani nieruchomości. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu nie sposób uznać, że powód uzyskawszy informację o wyniku przeprowadzonego przez Komornika Sądowego postępowania egzekucyjnego, nie miał świadomości bezskuteczności egzekucji. Z postanowienia Komornika Sądowego wynikało bowiem, że wierzyciel nie może uzyskać zaspokojenia ani ze środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych dłużnej spółki, ani też z posiadanych przez nią rzeczy ruchomych, czy też nieruchomości, co zdaniem Sądu, winno skutkować podjęciem przez wierzyciela należycie dbającego o swoje interesy, działań zmierzających do wyegzekwowania roszczenia od osób odpowiadających za zobowiązania dłużnej spółki na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. W rozpatrywanej sprawie wierzyciel nie podjął jednak wówczas takich środków.

Powód podnosił również, że nie mógł posiadać świadomości, iż wyegzekwowanie długu od spółki nie jest możliwe, powołując się przy tym na złożone przez prezesa zarządu dłużnej spółki oświadczenie w toku postępowania o wyjawienie majątku o posiadanych wierzytelnościach względem spółki (...) S.A. Zdaniem Sądu argumentacja przedstawiona przez powoda nie zasługuje na uwzględnienie. Przywołać w tym miejscu należy treść uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 sierpnia 2017 r. (VI ACa 1000/17, LEX nr 2439586), w którym wskazano, iż na wierzyciela żądającym zaspokojenia od członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ciąży obowiązek wykazania starannego działania i zapobiegliwości w dbałości o swoje interesy. Dlatego za początkowy termin przedawnienia roszczeń wynikających z art. 299 k.s.h. kierowanych przeciwko subsydiarnie odpowiedzialnym członkom zarządu może być uznany dzień, kiedy przesłanka bezskuteczności egzekucji byłaby spełniona, gdyby wierzyciel podjął stosowne czynności w najwcześniejszym możliwym terminie.

Ustosunkowując do stanowiska powoda, należy zwrócić uwagę, że składając oświadczenie, na które powołuje się strona powodowa, prezes zarządu spółki wskazywała, iż spółka nie posiada żadnego majątku, co powinno skutkować podjęciem przez powoda natychmiastowych działań zmierzających do wyegzekwowania roszczenia w trybie art. 299 § 1 k.s.h. Nadto, zadaniem wierzyciela należycie dbającego o własne interesy, było od razu złożenie wniosku o

wszczęcie postępowania egzekucyjnego z całego majątku spółki, a nie – jak to uczynił powód – wszczynanie dwóch postępowań egzekucyjnych, z których każde prowadzone było z innych składników majątku dłużnej spółki. Zwrócić uwagę również należy, iż powód nie wykazał, dlaczego złożył wniosek o wyjawienie majątku prawie po upływie roku od dnia otrzymania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z uwagi na bezskuteczność egzekucji. W tych okolicznościach, nie sposób uznać, że wierzyciel podjął wszelkie możliwe czynności w najwcześniejszym terminie w celu wyegzekwowania roszczenia od dłużnej spółki, a w razie niemożliwości uzyskania zaspokojenia – od osób odpowiadających na podstawie art. 299 § 1 k.s.h.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd doszedł do przekonania, że na uwzględnienie zasługuje podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia. Zdaniem Sądu nie zasługuje na ochronę prawną roszczenie powoda, wykazującego się opieszałością w podejmowaniu działań prawnych zmierzających do wyegzekwowania przysługujących mu należności.

Z tych względów Sąd powództwo oddalił (punkt 1 wyroku).

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1, 1¹ k.p.c., obciążając nimi powoda, jako stronę przegrywającą sprawę. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 1.800 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sędzia Joanna Bartkowska